

РЕШЕНИЕ

№ 1586

гр. Варна, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивелина Х.ва - Желева

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов
като разгледа докладваното от Ивелина Х.ва - Желева Административно наказателно дело № 20233110203598 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на Ж. С. В., ЕГН *****, депозирана чрез процесуален представител- адв.Ж.Г. от ВАК против Наказателно постановление № 21-0819-004460 от 21.10.2021г., издадено от Началник група към ОД на МВР-Варна, Сектор „ПП“ –Варна , с което са му наложени: 1/ административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП и 2/ административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 м. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в нарушение на процесуалните правила. Оспорват се нарушенията описани в НП. С тези аргументи се иска отмяна на НП

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.П.Б., преупълномощен от адв.Ж.Г., който поддържа жалбата. В пренията по съществото на делото моли за отмяна на НП, като пледира за материална незаконосъобразност на НП, тъй като нарушението не било доказано.

Наказващият орган, редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител. По делото е ангажирано писмено становище на надлежно упълномощен процесуален представител-юрисконсулт, който счита, че АНП е проведено правилно и законосъобразно. В становището се моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Ж. С. В. е правоспособен водач на МПС за категория „В” от 28.05.2020г..

На 11.10.2021г. жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „316 ТИ Компакт“ с рег. № В 1223 НС, собственост на М.В.И.. Около 21:55ч. той се движел с горепосочения автомобил в гр.Варна, по бул.“Св.Елена“. Времето било дъждовно, а пътната настилка мокра от преваляващия дъжд. При движение по бул.“Св.Елена“, в посока кв.„Възраждане“, при извършена маневра ляв завой, поради движение с несъобразена скорост спрямо пътните условия /мокър асфалт и преваляващ дъжд/, до вх.№4 на бл.№9, бул.“Св.Елена“, той загубил контрол над автомобила, завъртял се и блъснал с предната лява част на автомобила си задната лява част на паркирания пред вх.№4, на инвалидно паркомясто, лек автомобил „Форд“ с рег.№В 2878 НМ, собственост на В.Г.В.. В резултат на сблъсъка на лекия автомобил „Форд“ с рег.№В 2878 НМ били причинени материални щети в областта на задната дясна част. След пътния инцидент, възз. се огледал, не спрял, за да види последиците от произшествието, а веднага напусна мястото. Действията му били възприети от свидетелите Й. Й. и А. К., живущи на ет.4 във вх.9 на бул.“Света Елена“. Дватама свидетели чули удар и погледнали през терасата, като възприели, че автомобилът, управляван от възз. се е ударил в автомобила на техният съсед В.В., след което напуснал произшествието. Идентични възприятия придобил и св. С. К., живущ на ет.7. Тримата свидетели слезли пред блока, като уведомили собственика на автомобила за възникналия инцидент. Св.Й. запомнил първата буква и четирите цифри от номера на автомобила на възз. и ги съобщил на собственика на пострадлия автомобил.

За случая били уведомени и органите на полицията, като по жалба на собственика на пострадали автомобил в Сектор ПП-Варна била извършена проверка. Последната била възложена на св.Х. Г., работещ на длъжност младши автоконтрольор при Сектор ПП-Варна. В хода на същата св.Х.в прегледал записите от монтираните във вх.4 на бул.“Св.Елена“ камери и възприел действията на възз. на 11.10.21г. както и рег. номера на управлявания от него автомобил.

Св.Х.в установил собственика на лек автомобил марка „БМВ“, модел „ 316 TI Компакт“ с рег. № В 1223 НС, а именно М.В.И., който на 15.10.21г. попълнил декларация на основание чл.188 от ЗДвП, че автомобилът му в процесната нощ се е управлявал от възз.В.. Идентична декларация, а именно, че той е управлявал автомобила в процесния ден, попълнил и възз.В.. На 15.10.21г. от същия били снети и писмени сведения, в които той собственооръчно посочил, че на 11.10.21г. е загубил контрол над автомобила и се ударил в паркиран автомобил, след което напуснал произшествието.

На същия ден – 15.10.2021г. срещу жалбоподателя бил съставен АУАН, в който били описани допуснатите от него, според актосъставителя нарушения на чл.20, ал.2, чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на въззивника, който го подписал без възражения. От възз. не били депозираны възражения в срока по чл.44 от ЗАНН.

АНО изцяло възприел фактическите и правни констатации на актосъставителя и впоследствие издал срещу възз. атакуваното НП, с което му били наложени: 1/ административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП ; 2/ административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 м. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. НП било връчено лично на жалбоподателя на 11.08.2023г.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни , писмени и веществени доказателства, а именно свидетелски показания на свидетелите Г., Й., К. и К.; веществени- фотоснимка на пострадалия автомобил; писмените материали - преписката по АНП, вкл.АУАН, справка за собственост на л.а., справки за нарушител/водач, протокол за ПТП, декларации по чл.188 от ЗДвП, обяснения от възз, и др.които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Като искрени, непротиворечиви, конкретни и логични, съдът кредитира изцяло показанията на депозираны в с.з. от св.Х. Г., който е възприел действията на възз. на видеокамерите заснели инцидента, констатирал е щетите по ла. „Форд“, издирил е въззивника и снел обяснения от него.

Съдът напълно кредитира и показанията на свидетелите Й. Й., С. К. и А. К.. Техните показания са непротиворечиви, взаимнодопълващи се и кореспондиращи с останалите гласни, писмени и веществени доказателства по делото. Съдът няма никакво основание да се съмнява в показанията на тези трима свидетели, тъй като същите са случайни свидетели на събитията които съобщават, а и по делото не се установява същите да са предубедени или заинтересованы, пряко или косвено, от изхода на делото.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му

задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /на 18.08.2023г. видно от входящия номер поставен в Сектор ПП-Варна/ от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник група в Сектор „ПП“ при ОД на МВР, съгласно заповед № 81213-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от компетентен орган – младши автоконтрольор при сектор „ПП, оправомощен съгласно същата заповед.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

При горните констатации, съдът изведе следните правни изводи:

По пункт първи от НП: административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

При цялостната проверка на атакуваното НП в тази част, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя- трите имена, адрес и ЕГН.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл.57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушенията, на обстоятелствата, при които са извършени, на доказателствата, които потвърждават извършените административни нарушения. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Налице е пълно единство между фактическото и юридическото обвинение в АУАН и НП.

Със съставения акт на въззивника е предявено обвинение за нарушение на чл. 20 ал. 2 от ЗДвП. Цитираното правило обхваща широк спектър от дължимо поведение на водача и затова може да има най - разнообразни конкретни проявни форми. Същото вмениява задължение за водачите на ППС при избиране скоростта на движението да се съобразяват с конкретно посочени обстоятелства, а именно - с атмосферните условия, с

релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. По отношение скоростта на движение на автомобила следва да бъде отчетено, че възз. се е движел в границите на града и разрешената скорост за движение на автомобила е 50 км.ч, но тя не е абсолютна величина, а следва да бъде съобразена с множество фактори, като например в конкретния случай – с атмосферните и пътни условия – валящ дъжд и мокър асфалт. Скоростта следва да позволи на водача да спре пред всяко едно препятствие. Именно затова, дори и в случая да не са събрани доказателства за надвишена максимално-допустимата скорост, правилно АНО е приел, че същата не е била съобразена с пътните условия и конкретната пътна обстановка като цяло при завиване вляво.

Отделно от горното следва да се посочи, че съгласно [чл.189 ал.2 от ЗДвП](#) редовно съставените АУАН по реда на този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. АУАН е съставен редовно по този пункт, така че обвързва по задължителен начин АНО при постановяване на НП. Наказаното лице е следвало да ангажира или да поиска събирането на доказателства, оборващи отразеното в АУАН. Напротив същият е признал, че е допуснал нарушението, като собственооръчно е депозирал сведения пред органите на полицията.

Жалбоподателят е санкциониран на основание чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, съгласно който текст който поради движение с несъобразена скорост, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Легална дефиниция на понятието „пътнотранспортно произшествие” се съдържа в разпоредбата на § 6, т.30 от допълнителните разпоредби на ЗДвП, в която то е определено като събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Според тази дефиниция, за да се приеме, че деянието е съставомерно, е необходимо да е настъпил противоположен резултат, изразяващ се в някоя от посочените последици. От събраните по делото доказателства, се установява по несъмнен за съда начин, посредством преки и косвени доказателства, че жалбоподателят В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.20, ал.2 от ЗДвП, за което била ангажирана административнонаказателната му отговорност. В подкрепа на горния извод са както показанията на свидетеля Г., който е изгледал записите от процесния инцидент, така и показанията на останалите свидетели по делото Й., К. и К., които са възприели действията на възз. непосредствено след удара в паркирания автомобил и които съдят кредитира изцяло. Все в тази посока са и обясненията на възз., депозирани в сведенията му, приложени по АНП. Обстоятелството, че по паркираното превозно средство, собственост на В.В. , а именно лек автомобил „Форд“

с рег.№В 2878 НМ са причинени материални щети, освен от показанията на четиримата свидетели по делото, е видно и от изготвения протокол за ПТП.

Съобразно чл.2, ал.1 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд, за настъпило ПТП се съставят следните документи:

1. констативен протокол за ПТП с пострадали лица;
2. протокол за ПТП с материални щети;
3. двустранен констативен протокол за ПТП.

Съгласно чл.4 от Наредбата, при ПТП с материални щети се съставя протокол за ПТП - приложение № 2, именно който е издаден и в конкретния случай и в който са описани конкретните материални щети.

С оглед горните разсъждения за съда е несъмнено доказано, че в резултат на допуснатото от страна на възз. нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП при управление на МПС са причинени материални щети.

От приобщените по делото гласни и писмени доказателства е видно, че въззивникът е управлявал процесния автомобил.. В тази посока са не само попълнените по делото декларации от собственика на автомобила и от възз, а и собственоръчно изписаните от него обяснения в хода на АНП. Поради горното за съда е несъмнено доказано, че автомобилът е управляван от въззивника.

С оглед на всичко гореизложено, съдът намира, че безспорно в случая наказаното лице е осъществило състава на чл.20, ал.2 ЗДвП. Нарушението, което му е вменено е описано със съставомерните му белези и правилно е квалифицирано като такова по чл.20, ал.2 ЗДвП, както и правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.179, ал.2 пр.1 от ЗДвП. Същото е безспорно установено, извършено е именно от наказаното лице, правилно е квалифицирано и е наложено административно наказание, съобразно приложимата санкционната разпоредба, което е в абсолютен размер от 200 лева. За съда не съществува правна възможност да ревизира санкцията и да наложи наказание под законоустановения минимум, защото би нарушил разпоредбата на чл.27, ал.4 от ЗАНН. Последната предвижда, че не се допуска замяна на предвидените за нарушението наказания с по-леки, освен в случаите по чл.15, ал.2 от ЗАНН. Чл.15, ал.2 от ЗАНН обаче касае редуциране на санкции по отношение на непълнолетни лица, какъвто не е настоящия случай, тъй като въззивникът отдавна е отминал възрастта на непълнолетието. Поради това и за съда не съществува правна възможност да редуцира наложеното наказание по този пункт от НП.

Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, доколкото не са

установени обстоятелства, които отличават извършеното нарушение от типичните от съответния вид, с оглед явна незначителност на обществената опасност на нарушенията респ. липсата на такава. Възз. е водач, който притежава СУМПС от 28.05.2021г. , т.е. от 1г. и 5 месеца преди процесния инцидент, като видно от справката за нарушител/ водач, не веднъж е бил санкциониран за нарушения на ЗДвП. Налице са общо 4 влезли в сила НП за различни нарушения на ЗДвП. Два пъти срещу него са издавани и фишове за различни нарушения на ЗДвП. Поради това и няма как да се охарактеризира извършеното от водача като маловажен случай на нарушение. Нарушението не следва да се толерира, а следва да се накаже, с оглед превъзпитание на дееца му към спазване на законоустановения ред. Само така, според настоящия състав, биха се изпълнили целите по чл.12 от ЗАНН, като би се превъзпитал водачът да полага повече дължима грижа към изискванията на българското законодателство и не допуска за в бъдеще такива нарушения. Отделно от това новата редакция на чл. 189з. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) изключва възможността за прилагане на чл. 28 от ЗАНН за нарушения на ЗДвП.

По пункт втори от НП: административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 м. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП е в Раздел XXIII “Поведение при ПТП” и вмения в задължение на всеки водач на ППС, който е участник в ПТП да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. От събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява по несъмнен за съда начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, за което била ангажирана административнонаказателната му отговорност. В тази насока изводите на съда за доказаността на нарушението, относимостта и допустимостта на събраните доказателства са направени на основата на анализ на доказателствата, изложен при нарушението по пункт едно от НП. Поради това и съдът не намира за необходимо да ги преповтаря отново.

Както в АУАН, така и НП е описано поведение на въззивника, което напълно покрива легалната дефиниция за ПТП, развило се в процеса на управление на лек автомобил и предизвикало материални щети. Безспорно по делото е установено и че въззивникът е напуснал произшествието без да установи какви са последиците от него. Затова съдът намира, че неизпълнението на това негово задължение правилно е квалифицирано от АНО в НП като нарушение по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДП.

При проверка на НП в тази му част, съдът констатира, че АНО не е изложил никакви мотиви по отношение на индивидуализация на наложеното административно

наказание глоба. За конкретното нарушение, в чл.175, ал.1 от ЗДвП, са предвидени две кумулативни административни наказания: лишаване от право за управление на МПС от 1 до 6м. и глоба от 50лв. до 200 лв. По отношение на наказанието „лишаване от право за управление на МПС“ АНО е наложил същото в минимален размер, а наказанието „глоба“ в максимален размер, като този подход е необясним за настоящия състав. Наложеното наказание „глоба“ не държи сметка за интензитета на обществена опасност на конкретния нарушител. Както бе споменато в пункт първи, въззивникът е правоспособен водач на МПС от м.05.2021г., като за 1г. и пет месеца е натрупал 6 нарушения на ЗДвП. От друга страна липсват нарушения като процесните свързани с причиняване на материални щети. Поради това съдът счита, че в случая наказания към средния размер предвиден в закона биха били справедливи и биха изпълнили целите на чл. 12 от ЗАНН. Поради изложените съображения, съдът счита, че определената от АНО санкция „глоба“ е завишена и следва да бъдат редуцирана, като административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. следва да бъде намалено на 100 лв. Наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е определено за скок от 1 м., който е минимално предвидения в закона и като такова не би могло да бъде ревизирано по изложените по-горе под съображения.

Съдът намира, че и по този пункт от НП не са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, доколкото не са установени обстоятелства, които отличават извършеното нарушение от типичните от съответния вид, с оглед явна незначителност на обществената опасност на нарушенията респ. липсата на такава, като съображенията му са идентични като тези посочени в пункт първи и не следва да се преповтарят отново.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

На основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Възз. чрез своя процесуален представител не е направил искане за присъждане на разноски.

От процесуален представител на наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на наказващия орган е направено своевременно. В настоящото производство юрисконсулт е извършил процесуално представителство, като е депозирал писмено становище по делото и с оглед крайния

изход на спора и направеното от негова страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, въззивникът следва да бъде осъден на основание чл.63д, ал.4 вр. чл. 143, ал. 4 от АПК да заплати на ОД на МВР-Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определено съгласно чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ. Макар законът и цитираната наредба да предвиждат възнаграждение за представителство по административно- наказателни дела в размер от 80 до 150 лв. , съдът намира, че следва да бъде присъдено такова в минимален размер, тъй като макар по делото да са проведени две съдебни заседания, в които да са разпитани общо четири свидетели, липсват каквито и да било процесуални усилия на ю.к по поддържане на обвинителната теза на АНО. Това мотивира съда да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер—80лв. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 60 /шестдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.7 вр. ал.2, т.4 вр. ал.1 и чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА пункт първи от Наказателно постановление № 21-0819-004460 от 21.10.2021г., издадено от Началник група към ОД на МВР-Варна, Сектор „ПП“ –Варна, с което на **Ж. С. В., ЕГН ******* е наложено: административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

ИЗМЕНЯ пункт втори от Наказателно постановление № 21-0819-004460 от 21.10.2021г., издадено от Началник група към ОД на МВР-Варна, Сектор „ПП“ – Варна, с което на **Ж. С. В., ЕГН ******* е наложено: административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 м. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, като **НАМАЛЯВА** размера на наказанието „глоба“ на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА Ж. С. В., ЕГН ***** да заплати на Областна дирекция на МВР-Варна сумата от 60 /шестдесет/ лева , представляваща юрисконсултско възнаграждение по АНД №3598/2023г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че

решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____